

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Themis Dea, Sev De Lege Divina; Stephani Pighii
Campensis**

Pighius, Stephanus Vinandus

Antverpiae, 1568

Hiems.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12935

hendo: Testatur hoc non solum Plinius, sed extant etiam Laberij carmina, in quibus pulchrè hederam senio comparat dicens:

*Vt hedera serpens arborũ vires necat:
Ita vetustas ambitu annorum necat.*

HIE MS.

Liberæ larua

Restat vltima Liberæ deæ larua, extremi temporis symbolũ. Cognoscitur ex Thyrso; nam Romani eam cum Cerere & Libero consecraverunt. Ex Cerere autem natos Liberũ & Liberã affirmat Cicero, & in Verri-
Proserpina. narum sexta Liberam Proserpinã esse dicit, quã terræ vim genitalem esse, qua fruges & herbas producit, ex Mythologorum sententia docet D. Augustinus. Vnde Proserpinam dictam volũt Latinis à proserpendo, vt
Hecate. & Hecaten Græcis, ob fecunditatẽ, quòd in centuplum plerumque propaget

paget accepta femina; qui numerus
frequentè à Græcis pro multitudine
incerta solet accipi. Rectè igitur ca-
nitur in Orphicis Persephone *κερποῖσι* *Proserpine*
raptus.

βρίουσα : & iterum *λειμωνιάσιν χείρουσα*
πνοήσιν. Eam enim in Ennensium ne-
more (qui locus, cùm quòd in media
insula est, tum quòd perpetuò floreat
& fertilissimus sit, Umbilicus Siciliae
nuncupatur) à Plutone raptam fin-
gunt poete, quod per hiemem vis il-
la genitalis ob solis absentiam & cir-
cunstantia frigora deficiat, & terræ
visceribus abscondatur. Sic inferorū
reginam vocant Proserpinā, & Plu-
tonis coniugem fabulantur, cui Deo
terrena vis omnis est sacra, Cicerone
auctore.

Adferemus & aliam rationem ex
Macrobio, huic loco non inconue-
nientem, quæ Proserpinā vel Liberā *Liberæ syme-*
bolum.
hibernū tēpus referre docebit. Astro-

M 5 nomi

*Veneris domi-
ciliū in Zo-
diaco.*

*Proserpine
domiciliū.*

*Adonidis
fabula.*

nomi Zodiacum in duo hemisphæria
secare solēt, superius videlicet, & in-
ferius. Superius autē ascendens est
Solis, lucemq; adaugentis & vitam,
quod Venerem inhabitare tradunt,
cuius terminos ponunt ab Arietis si-
gno ad Libram. Inferius verò quod à
Libra per vltimos pisces extenditur,
qua Solis declinantis est via, vt tene-
brarum & mortis, ita Proserpine do-
miciū appellant. Eadem ratione
Physici terram ipsam partiuntur, su-
perius eius hemisphæriū, cuius par-
tem incolimus, Venerem appellātes:
Inferius verò aliqui Plutona, aliqui
Proserpinam vocauerunt. Adonim
igitur Veneris delicias (quem Solem
esse volunt) Assyrij summa religione
coluerunt, & sex mensibus esse apud
Proserpinam dixerunt, id est in infe-
riori hemisphærio, quod lucem &
calorem eius minuit, & sex apud Ve-
nerem

nerem, cum incipit alterum ascendere cum incremento caloris, & luminis. Sacra verò quæ Adonia ab eius nomine vocabantur, quotannis per omnem Syriam celebrari solent, per flebiles ululatus, & lugubres sonitus mense Iulio, quem D. Hieronymus ideo Adonium appellat, quo ut in venatione ab apro occisum plangebant, ijs ritibus sacris discessum Solis ad inferius hemisphærium proficientes.

Fingebatur & Venus plangens a-
Venus plangens.
 masij ad Proserpinam abitum, cuius simulachrum visebatur in Libano monte (quod ipsius Adonidis quidam volunt esse) capite obnupto, specie tristi, faciem manu læua intra amictum sustinens, lachrymæ, ut testatur Macrobius, vberes visione conspicientium destillare ex oculis credebantur. Quæ omnia speciem nobis

bis

bis hiemis describunt, quo tempore terra languens & tristis Solis calore destituta est, atque is ipse nubibus obtectus rarum ac breuem sui dat conspectum, aër verò pluuiosus fontium ac fluminū alueos exturgescere cogens, omnia passim lachrymis suis madefacere videtur.

QUATVOR FERARUM Significationes.

Dicendum nunc erit de quatuor feris, quas laruis intermixtas videmus. Sunt autem ex quadrupedū siluestrium genere pedum, ac corporis naturali pernicitate notissimæ, atque in hoc argumentum selectæ, vt properantis anni fugacitatem exprimerent. Sunt etiam Dianæ ob venerationem sacra, quam Lunam esse auctorum vtriusque linguæ consensu re-

*Ferarū per-
nitas.*

Luna.